

BULETINUL

SFİNTEI EPISCOPII CONSTANȚA

Anul I No. 10-12	Apare de două ori pe lună Autorizat de Ministerul Propagan- dei Naționale cu No. 376 A 1943	15 Oct.-15 Nov. 1943
---------------------	---	-------------------------

Per aspera ad astras

In satul Certieni, comuna Bărgăoani, de pe plaiurile Neamțului, cetate de suflet românească, de scumpe tradiții voievodale și străvechi așezări mănăstirești, s'a născut la 2 Iulie 1894 Vlădica Eugeniu Suceveanul, ca fiu al răzeșilor Nicolae și Maria Laiu.

Mulți dintre aceia cari cunosc astăzi pe Chiriathul nostru, ca om de înfăptuitoare voință și neegalat spirit practic, poate nici nu bănuiesc măcar că din copilărie, Prea Sfinția Sa a fost atras spre monahism, care presupune în deosebi viață contemplativă.

Căci, începând cu vacanțele din școala primară, pe care le petrecea în Mănăstirea Neamțului, la moșul său Pimen Gheorghiu, dar mai ales din anul 1908, Vlădica Eugeniu a îmbrăcat haina lepădării de sine, desăvârșindu-și creșterea trupească și sufletească sub ascultarea celor două porunci: munca și rugăciunea.

*„Născut în umbra brazilor, nu-i de mirare că a trecut îndată sub strașina frumoaselor mănăstiri de pe acele meleaguri și încă din copilărie și-a îndreptat pașii către Christos, străbătând din fragedă pruncie, cărările grele ale vieții monahale“.*¹⁾

Înțelegător al căii spinoase ce avea de străbătut, s'a pregătit cu îngrijire, atât în cele duhovnicești cât și în cele teologice, pentru a răspunde cu prisosință îndatoririlor, pe care le impunea misiunea ce îmbrățișase.

Astfel, precum în cursul primar mergea sârghiitor la școala ce se afla departe de satul său, prin troieni de zăpadă și viscole năprasnice, tot astfel și școala secundară a făcut-o departe de metania sa, la Seminarul din Galați, condus pe acea vreme de

1) I. P. S. Mitropolit Visarion, în cuvântarea ținută la instalarea P. S. Eugeniu Suceveanul, ca arhieru vicar al Mitrropoliei Bucovinei.

către cel ce avea să fie mai târziu marea figură a ortodoxiei : I. P. S. Mitropolit Visarion.

Absolvind Seminarul în anul 1920, Prea Sfințitul Eugeniu își continuă studiile teologice la Universitatea din Cernăuți, pe care le termină în 1924.

Nu numai cărțile și cursurile școlare, dar și înțeleptele graiuri ale Sfinților Părinți, cântările innologiei, precum și lecturile îndelungate din ceea ce s'a scris mai temeinic și mai de folos în limba vechilor cazanii și a popoarelor întudite cu noi ca neam și credință, au format isvorul nesecat, din care a sorbit sufletul însetat de bine, de adevăr și de frumos al Prea Sfințitului Eugeniu.

* * *

Apreciat de toți aceia sub cari și-a făurit personalitatea, i se încredințează de timpuriu aspre ascultări, în care s'a nevoit cu pricepere și dragoste de muncă, ceea ce a făcut ca ele să fie din ce în ce mai grele și mai pline de răspundere, dar și mai încununete de roade prisositoare.

Astfel, chiar pe când urma Seminarul, este remarcat de directorul său, I. P. S. Visarion, care-i dă în seamă atribuțiuni gospodărești, de care P. S. Eugeniu s'a achitat în așa chip, încât de-aci se țese o trainică și neștearsă legătură de inimă, de gând și acțiune, între Ucenic și Părintele său sufletesc.

Acestei fericite colaborări se datorește faptul că în anul 1924, I. P. S. Visarion, pe atunci episcop al Bălților, îl cheamă alături de sine, ca să-l ajute la marile înfăptuiri pe care le inițiase în această Eparhie.

Prea Sfințitul Eugeniu a venit la Bălți, ca simplu diacon și funcționar în cancelaria eparhială; dar curând, în Iunie 1925 este hirotonit ieromonah, iar în Iulie i se acordă rangul de protosinghel.

Trecând apoi la stăreția Mănăstirii Dobrușa, se dovedește a fi un mare realizator, înfăptuind numeroase lucrări de reparație, clădind așezăminte, plantând pomi fructiferi și desăvârșind gospodăria acelei mănăstiri.

Cu grele sacrificii apoi, înființează aci o școală de cântăreți, pe care o conduce ca director și i-a fost, o bună parte din timp, aproape singurul profesor.

S'ar părea că acest om, cu atât de accentuat spirit practic, nu are timp și este străin de problemele culturii; dar neobosita sa activitate îmbrățișează și armonizează totul, înființând chiar în această mănăstire o editură, care într'un singur an tipărește șapte broșuri diferite, de zidire sufletească.

Cine știe să citească acest „fapt divers“ din șirul nesfârșit al realizărilor Prea Sfințitului Eugeniu Suceveanu, înțelege lesne taina pentru care Institutul Biblic, după 15 ani de uitare, în câți-va ani a devenit o instituție, cu care se poate mândri ortodoxia românească.

Dar Mănăstirea Dobrușa era un teren de activitate prea mic, pentru un conducător cu atât de vaste posibilități. De aceea, la 6 Decembrie 1925 i se acordă rangul de arhimandrit și este chemat la Bălți ca vicar eparhial.

Cu acelaș zel neobosit și pricepere nedesmințită, continuă opera sa creatoare în gospodăria și administrația Eparhiei. Vlădica Eugeniu a lăsat urme adânci în această parte a țării, și de numele său sunt legate atâtea înfăptuiri, cari au făcut faima muncii rodnice care s'a depus acolo.

În afară de însărcinările sale ca vicar, predă gratuit învățământul religios la școala profesională din Bălți, iar când obține catedră cu salariu, renunță la suma ce i s'ar fi convenit, pentru ajutorarea elevelor sărace și silitoare.

După opt ani de trudă necurmată în Eparhia Bălților, în Mai 1932, trece ca prefect de studii la Internatul teologic din Cernăuți, iar la 15 August, acelaș an, devine rector al acestui important așezământ de pregătire teologică.

* * *

Alesele însușiri ale P. S. Eugeniu, fac să fie prețuit de însuși patriarhul Miron, care-l numește preot la catedrala patriarhală, pe data de 1 Aprilie 1935; dar peste un an de zile este numit superior al capelei române din Paris. Aci desfășoară o bogată activitate pe teren bisericesc, cultural-misionar și național. Repară biserica și așezămintele ei, pătrunde cu tact și duhul evlavei străbune între muncitori și între membrii coloniei române din Paris, adunându-i în jurul bisericii; organizează un cor, cu care dă

numeroase concerte, având un program cu imne patriotice, cântări religioase, colinde și cântece populare.

Călăuzit de dragostea de neam și cultul străbun, a cercetat cimitirele Franței, identificând peste 12.000 de eroi români, cari-și dormiau somnul de veci, în pământ înfrățit, prin legături de sânge și idealuri cu propria lor patrie.

Aceasta a făcut ca însuși președintele Franței să-l decoreze cu „Medalia de Aur“ pentru merit.

După aproape trei ani, această rodnică activitate de trimis al neamului și ortodoxismului peste hotare, este întreruptă însă prin purtarea de grijă a Providenței, care-l rânduieste pentru rosturi mai înalte, întrucât în ziua de 28 Oct. 1938 a fost ales ca arhiereu vicar al Mitropoliei Bucovinei.

Cartea canonică, dată de Patriarhul Miron la plecarea sa dela conducerea capelei române din Paris, înfățișează complexa personalitate a P. S. Eugeniu: în tot timpul P. S. Sa „a dat dovadă de însușiri deosebite, de corectitudine, de simț superior de demnitate preoțească, de energie și de neîntrecut spirit de organizator și conducător, care îl fac vrednic pentru misiuni mai înalte“.

Și în adevăr, primind treapta arhieriei, supremul sacerdoțiu, simte mai mult decât oricând povara unei istoritoare răspunderi, pe care Dumnezeu o așează asupra umerilor și conștiinței sale îndelung verificate.

Acest lucru se vedește și din cuvintele pe care Vlădica Eugeniu le-a rostit, cu prilejul instalării sale ca vicar al Mitropoliei Bucovinei.

„Taina acestei emoții își are obârșia, nu numai în măreția momentului, ci în răspunderea grelei sarcini ce va apăsa pe umerii mei de aci înainte. Prin faptul că încă dela vârsta de 13 ani am luat haina monahală, ca apoi la vreme să depun votul de primire a cinului de hirotonie în diacon și cel de preot, să fiu sluga lui Christos timp de 52 de ani, lucrând cu toată râvna sufletească în toate ascultările și însărcinările date mie de mai marii mei, am avut prilejul să-mi dau seama cu prisosință de greaua răspundere a apostolatului“.

P. S. Eugeniu nu este un vorbitor, pune întotdeauna fapta înaintea cuvântului, fiindcă ea este mult mai grăi-

toare; dar spovedania pe care P. S. Sa o face cînd urcă treptele arhieriei este atît de mișcătoare, căci pornește din adîncurile sufletești ale unui om, care a cîștigat cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate, după ce străbătuse o cale atît de lungă și de aspră ascultare monahicească.

Ca și cum n'ar fi fost îndestulătoare, neconținutele probe de vrednicie de care a dat dovadă, curînd după aceasta, la 1 Nov. 1940, i se încredințează conducerea Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe. De unde pînă aci, vreme de 15 ani, Institutul Biblic era doar un nume, departe de a și îndeplini mărețul rol care i-se hărăzise, acum prinde vieață și cu bani de împrumut, spiritul de organizator neîntrecut al P. S. Eugeniu îi aduce în patrimoniu zeci de milioane în fiecare an, devenind o afirmare și o instituție de prestigiu a ortodoxiei noastre.

Un plan de editură, bine chibzuit cu oameni de necontestată valoare literară și teologică, este stăruitor urmărit, astfel încât Institutul Biblic a devenit o necesitate pentru marea operă națională și misionară, pe care ortodoxia trebuie s'o întreprindă fără întârziere, pentru a răspunde după cuviință la chemarea acestor vremuri.

* * *

Acesta este omul pe care înțelepciunea I. P. S. Patriarh Nicodim și grija de Biserica Neamului pe care o vedește D-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, l-au ales să ocârmuiască Eparhia greu încercată a străvechiului Tomis.

Trecînd printr'o păgubitoare criză de autoritate, cu o parte din preoțime străbătută de tendințe centrifugale, eparhia avea nevoie de un conducător destoinic, care să știe mîngâia durerile, să stăpânească îndărătniciile și restabilind disciplina canonică și legală, să reînceapă în spirit nou o muncă trudnică, pentru grabnica îndreptare a răului și fi-

reasca îndrumare a vieții bisericești din acest colț de țară.

Instalat în ziua de 1 Noembrie 1942, P. S. Episcop Eugeniu a luat din primele zile contact cu toate forurile conducătoare ale eparhiei, ca să cunoască mai bine realitățile și a dat îndrumări pentru bunul mers al treburilor eparhiale.

Neobișnuită activitate, în toate direcțiile, începe să fie desfășurată nu numai la centrul eparhial, dar și în toate parohiile eparhiei, pe care le cercetează neobosit, îndemnând, îndrumând, ajutând și apreciind strădaniile tuturor.

Reparații de biserici, înzestrări cu sfinte odoare, redeschideri și sfințiri, cu slujbe adevărat arhieresti, sute de broșuri, iconițe și cruciulițe dăruite popoului de fiecare dată când P. S. Eugeniu apare în mijlocul lui, sunt mărturie a unui avânt cu care se lucrează pretutindeni în eparhia Constanței.

Inițiativa luată pentru înființarea cantinei clerului la Constanța, acum în al doilea an de activitate, la care sunt hrăniți aproape 100 (una sută) de elevi din școlile secundare, este o mărturie că preoțimea i-a înțeles gândul și înconjoară cu încredere pe Chiriarhul ei, spre a-l ajuta la toate înfăptuirile pe care le proiectează, pentru prosperitatea acestei eparhiei.

Alături de fecunde realizări gospodărești și pastoral misionare, administrația eparhiei se resimte în mod binefăcător de îndelungata experiență a Prea Sfințitului Eugeniu.

Lăsând deoparte o seamă de înfăptuiri din acest domeniu, menționăm doar numeroasele posturi de preoți, diaconi și cântăreți, înființate în cursul unui singur an. Astfel 40 parohii noi, 46 posturi de preoți ajutători, 8 posturi de diaconi și 202 posturi de cântăreți, au fost înscrise în bugetul statului prin grija și stăruința de fiecare clipă a P. S. nostru Episcop-Locotenent, D. D. Eugeniu Suceveanul.

Deaceea, raportând aceste posturi noi la acelea din trecut, rezultă că numai în cursul acestui an,

eparhia a câștigat un sfert din totalul posturilor sale bugetare de preoți, mai mult de o jumătate din cele de cântăreți și de două ori mai mulți diaconi, decât aveam până aci în toată eparhia.

Aceasta a dat posibilitate centrului eparhial să rezolve cu desăvârșire, nu numai dificila problemă a preoților onorifici, extrabugetari și refugiați, dar să recruteze și elemente noi, ale căror energii pline de zel și entuziasm, să poată lucra în ogorul lui Chistos, unde-i mult seceriș dar sunt pușini secerători.

Desigur că și în trecut centrul eparhial a simțit această necesitate, iar intervențiile adresate locului în drept n'au întârziat să se producă; dar a lipsit omul de prestigiu și autoritate, care să cercezeze personal aceste dureroase realități, să și le însușească și să le arate acolo unde trebuie, cu pasiunea convingătoare a omului transfigurat de o credință, a cauzei sale drepte și călăuzit în toate actele sale de energia creatoare și înnoitoare a celui rânduie să stăpânească oameni și vremuri.

Fără stăruitoarea intervenție a P. S. Sale suntem încredințați că, în aceste vremuri grele și de aspre economii, n'am fi dobândit nici pe departe nouile posturi bugetare amintite mai sus.

Intr'un cuvânt, o pricepere deplină a tuturor problemelor administrative, gospodărești și cultural-misionare, o voință neclintită de realizare, o energie neseacă, un spirit de inițiativă neîntrecut și o putere de muncă neegalată, se cheltuește cu dărnicie și cu uitare de sine, pentru slujirea lui Dumnezeu și a Neamului.

Incepând cu data de 1 Noembrie 1942, treburile Eparhiei străvechiului Tomis sunt îndrumate într'un ritm nou și un spirit atoaate cuprinzător și bogat înzestrat de Providența divină, le însuflețește.

La capătul celor treizeci și cinci de ani de ascultare monahicească și după un an de arhipăstorie a străvechiului Tomis, Prea Sfințitul Eugeniu Suceveanul poate privi cu îndreptățită mulțumire sufletească,

la rodul însuțit, cu care Dumnezeu a binecuvântat atâtea îndelungate strădanii, pe care P. S. Sa le-a risipit pe atâtea meleaguri de țară și suflet românesc.

Noi cei de azi și de aci, cari ne bucurăm de părinteasca sa purtare de grijă, rugăm pe Dumnezeu să-l dăruiască Sfintei sale Biserici, întreg, cinstit, sănătos, îndelung înzilit, drept îndreptând cuvântul adevărului Său.

Preotul Gh. M. Sorescu

PARTEA OFICIALĂ

Intocmirea listelor de membri ai adunărilor parohiale

No. 6800 | 1943

Tuturor Cucernicilor Preoți parohi din Eparhie

Potrivit adresei Consiliului Central Bisericesc No. 5519 | 1943, toți Cucernicii Preoți parohi din cuprinsul Eparhiei, sunt invitați să întocmească listele de membri ai adunărilor parohiale, până la data de 30 Noiembrie a. c.

Se vor respecta cu strictețe articolele 2 - 7 din Regulamentul de alegeri din anul 1937, pentru a se evita contestații, în eventualitatea unor alegeri bisericesti în anul 1944.

**Episcop-Locotenent,
(ss) † Eugeniu**

Consilier Referent,
(ss) *Preot Gh. Sorescu*

Slujbele în sobor

C o p i e după ordinul circular al Sf. Episcopii Constanța
No. 6431 din 19 Octombrie 1943, către Protoie-
riile eparhiei.

Prea Cucernice Părinte,

Constatăm că deși unele biserici au mai mulți slujitori, totuși Sf. Liturghie din Dumirici și sărbători se oficiază numai de un singur preot, lipsind astfel sfintele slujbe de frumusețea fastului pe care o dau slujbele în sobor.

De aceea vă invităm să puneți în vedere tuturor Cucernicilor preoți dela aceste biserici, ca pe viitor să officieze în sobor; iar protia o vor avea pe rând fiecare dintre preoții deservenți, spre a se deprinde a sluji cât mai uniform și potrivit cu tipicul Bisericii ortodoxe.

În cece privește rostirea predicii, aceasta se va face prin rotație, iar celelalte servicii de enorie, se vor oficia de către preotul de rând.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop-Locotenent,
(ss) † **Eugeniu**

Consilier Referent,
(ss) *Pr. Gh. Sorescu*

Ședințele consiliilor eparhiale

C o p i e după ordinul circular al Sf. Episcopii Constanța
No. 6430 din 19 Octombrie 1943, către Protoie-
riile eparhiei.

Prea Cucernice Părinte,

Având în vedere că în zilele în care se țin ședințele consiliilor eparhiale, numeroși preoți interesați vin în orașul de reședință, umblând cu diferite mijloci și ingerințe și stingherind prin aceasta lucrările

consiliului, vă invităm să puneți în vedere întregului personal clerical din acel protopopiat, să nu se mai deplaseze la Constanța cu aceste ocazii.

Preoții care în zilele de consiliu vor fi surprinși prin oraș vor fi sancționați.

Cu arhiereshi binecuvântări.

Episcop-Locotenent,
(ss) † Eugeniu

Consilier Referent,
(ss) Pr. Gh. Sorescu

Angajerile de lucrări

No. 6196 | 1943

Prin circulara Ministerului de Finanțe No. 361696 din 1942, s'a aprobat ca reparațiunile și oricare alte lucrări, a căror valoare nu depășește 50 000 lei, să se dea prin bună învoială cu 3 oferte, iar în caz că nu sunt trei ofertanți, să se poată trata direct cu unul singur.

Prin circulările No. 364379 | 1943 a Ministerului de Finanțe și No. 45407 | 1943 a Ministerului Cultelor și Artelor, s'a dispus ca plafonul de 50.000 lei să se majoreze la 100.000 lei pentru tra'ările prin bună învoială și în aceleași condițiuni ca înainte.

Cu arhiereshi binecuvântări.

Episcop-Locotenent,
(ss) † Eugeniu

Consilier Referent,
(ss) Pr. An. Popescu

Preoții și monahii sunt scutiți de plata prestației

Art. 2 din legea No. 630, privitoare la organizarea și executarea prestației, publicată în Monitorul Oficial No. 223 din 23 Septembrie 1943, prevede că preoții și monahii de orice rit, sunt scutiți de executarea prestației în natură sau în bani.

Mișcarea clerului în Eparhie

— Pe data de 1 Noembrie 1943 —

Transferări

a) de preoți

1. Preotul Ioan Coman, dela parohia Logănești-Pășcani, jud. Lăpușna în postul de preot vacant la Catedrala episcopală.

2. Preotul Chivu David, dela parohia Hațeg, jud. Constanța în postul de preot paroh al parohiei Făcăeni, jud. Ialomița.

3. Preotul Vasile Coiocaru, dela parohia Isvorul Mare, jud. Constanța, în postul de preot paroh al parohiei Zimbru jud. Ialomița.

4. Preotul Gh. Brătăsănu, dela parohia Cotul-Văii, jud. Constanța, la parohia Măoura, acelaș județ, în locul Preotului Ioan Barbu, care trece la parohia Cotul-Văii, prin consimțământ mutual.

5. Preotul Vasile Stănescu, reprimat în cler și numit pe seama postului vacant dela parohia Ostrov, jud. Constanța.

6. Preotul Visarion Petculescu dela parohia Mitoc-Orhei, în postul de preot ajutător, nou înființat la parohia Fetești-Gară, jud. Ialomița.

b) de diaconi

1. Diaconul Costea Andrei, dela Catedrala orașului Tulcea, la parohia Sf. Nicolae I Constanța, în post vacant.

c) de funcționari

1. Preotul Ioan D. Viașu, din post de impiegat din Cancelaria Sf. Episcopii a Hotinului, în post similar din Cancelaria eparhială de Constanța.

2. D-na Stela Barna, din post de impiegată cu o gradație din cancelaria Sf. Episcopii, în post de contabilă la Liceul Industrial de fete Constanța.

d) de cântăreți

1. D-l Marin Enache, dela parohia Măgura, la parohia Viroaga, jud. Constanța.

2. D-nii N. Avramescu, dela parohia Sf. Impărați II Constanța și Aurel Truică, dela parohia Cuvioasa Parascheva Constanța, au fost transferați unul în locul celuilalt, prin consimțământ mutual.

3. D-l Mihai Gh. Constantin dela parohia Traian, jud. Ialomița, la parohia Smirna, acelaș județ.

Numiri*a) de preoți*

1. D-l Emilian Popescu, în postul de preot paroh al parohiei Sf. Vasile-Chioara, jud. Ialomița.

2. D-l Gh. D. Popescu, în postul de preot paroh al parohiei Lanuri, jud. Constanța.

3. D-l Gh. D. Nițu, în postul de preot paroh al parohiei Fleva jud. Ialomița.

4. D-l Ilie Brumușescu, în postul de preot paroh al parohiei Seimeni II, jud. Constanța.

5. D-l Dincă I. Bratu, în postul de preot ajutor, nou înființat la parohia Pecineaga, jud. Constanța.

b) de cântăreți

1. D-l Voicu Marin, în postul vacant dela parohia Sf. Andrei-Palas, din Constanța.

2. D-l Marin Enache, în postul vacant dela parohia Cerchezul, jud. Constanța.

Pensionări

a) de preoți

1. Preotul Atanasie Mihăilescu, dela parohia Cio-cârlia, jud. Constanța, pe data de 1 Noembrie 1943.

2. Preotul Vasile Barbu, dela parohia Beilic, jud. Constanța, pe data de 1 Ianuarie 1944.

b) de cântăreți

1. D-l Nicolae Marcoșanu, dela parohia Smirna, jud. Ialomița, pe data de 1 Noembrie 1943.

2. D-l Șerban Parmac, dela parohia Moldoveni, jud. Ialomița, pe data de 1 Noembrie 1943.

3. D-l Cicerone Popa, dela parohia Fetești, jud. Ialomița, pe data de 1 Ianuarie 1944.

Posturi vacante

pe data de 1 Noembrie 1943

a) parohii :

1. Parohia Sf. Gheorghe din orașul Călărași, nou înființată prin Decizia Ministerului Cultelor No. 55153 din 1943.

2. Parohia Poarta Albă, jud. Constanța, nou înființată prin Decizia Ministerului Cultelor No. 55153 din 1943.

3. Parohia Hațeg, jud. Constanța, prin transferarea titularului.

4. Parohia Isvorul Mare, jud. Constanța, prin transferarea titularului.

5. Parohia Ciocârlia, jud. Constanța, prin pensionarea titularului.

6. Parohia Beilic, jud. Constanța, prin pensionarea titularului, pe data de 1 Ianuarie 1944.

b) posturi de preoți

1. Un post de preot ajutător la parohia Jegălia jud. Ialomița, nou înființat prin Decizia Ministerului Cultelor No. 55153 | 1943.

2. Un post de preot ajutor la parohia Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomița.

c) posturi de cântăreți

1. Un post nou înființat la parohia Cioara, jud. Ialomița.

2. Un post de cântăreț la parohia Făcăeni jud. Ialomița.

3. Un post de cântăreț la parohia Canlia județul Constanța.

4. Un post de cântăreț la parohia Moldoveni jud. Ialomița.

5. Un post de cântăreț la parohia Smirna jud. Ialomița.

6. Un post de cântăreț la parohia Fetești jud. Ialomița.

7. Un post de cântăreț la parohia Cerchezul jud. Constanța.

d) posturi în cancelaria eparhială

1. Un post de șef de serviciu (arhitect!).

2. Un post de contabil.

3. Un post de șef de birou.

4. Un post de impiegat cu o gradație.

NOTĂ. Solicitanții posturilor publicate în prezentul Buletin vor înainta cererile lor, însoțite de toate actele necesare, până la data de 10 Decembrie 1943. Chiar la cererile de transferări, va trebui anexată fișa eliberată de Poliție sau Legiunea de Jandarmi. Candidații din alte eparhii vor adăoga și învoirea Chiriarhiei respective.

«Cererile neînsoțite de toate actele necesare, nu vor fi luate în considerație».

Adevărul nu se spune în șoaptă, deci, cine pleacă urechea la șoapte, acela aude numai minciuni

SFÂNȚA EPISCOPIE CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 7 Decembrie 1943 orele 10, se va ține licitație publică, cu oferte închise, în Cancelaria Sf. Episcopii, Str. Gh. Gr. Cantacuzino No. 28, pentru vânzarea în bloc a materialului lemnos, esență moale, salcie, proprietatea Sf. Episcopii, în comuna Oltina, județul Constanța.

Lemnele sunt din anul 1942, sunt figurate în steri și fac parte din parchetele 1 și 8 din Ostrovul Epurașul.

În parchetul No. 1 sunt :

2,100 m. c. lemn de lucru a 3.000 lei m. c. ;

1260 steri lemn de foc a 600 lei m. c. ;

În total lei 762.300, sumă dela care începe licitația.

În parchetul No. 8 sunt: 16.200 m.c. lemn de lucru a 3000 lei m.c.
2.375 steri lemn de foc a 600 lei m.c.

În total suma de lei 1.473.600, dela care începe licitația.

Totalul ambelor parchete este de lei 2235.900,

Licitatia se va ține cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 88—110 din Legea Contabilității Publice și în conformitate cu prevederile regulamentului de licitații publice.

Se admit oferte și pentru fiecare parchet în parte.

Ofertanții trebuie să fie de origine etnică română și vor depune garanția de 10% la valoarea vânzării, în numerar.

Persoana asupra căreia se vor adjudeca definitiv, este obligată ca în termen de 10 zile dela data comunicării, să semneze contractul, plătind taxele de contract și impozite legale, precum și cheltuelile de publicitate în ziare și Monitorul Oficial, dela prima licitație și până la adjudecarea definitivă.

Condițiunile și obligațiunile se găsesc în caietul de sarcini la Cancelaria Sf. Episcopii.

Dacă la prima licitație nu se va prezenta licitatori, sau dacă ofertele nu vor fi avantajoase, se va ține o nouă licitație la 14 Decembrie 1943, fără altă publicație.

Consilier Referent,

(ss) *Preot Icon. An. Popescu*

NOTĂ. Cucernicii Preoți din Eparhie sunt poftiți să aducă la cunoștința credincioșilor în biserici, publicația de mai sus.

**Am luat cunoștință de ordinele și dispozițiile cuprinse
în prezentul buletin**

Preot paroh,

Preot ajutor

Diacon

Cântăreți

Parohiei Bisericii din

Comuna _____

Jud. Ialomița
Constanța